

tadeusz Opieka urodzony w Dęblinie, absolwent Politechniki Warszawskiej. Druga nagroda w konkursie „Dyplom dla Warszawy” (1972). Studium Podyplomowe PW „Ekonomiki, Organizacji Produkcji i Ergonomii” (1978–1979). Działacz młodzieżowy, partyjny i gospodarczy, przedsiębiorca i lokalny dziennikarz. Doradca Wiceprezesa Rady Ministrów (1984–1989). Współautor książki „Poradnik Młodego Wynalazcy” (1978), popularyzującej prawo wynalazcze i patentowe. Autor książki „Twierdza Śmierci – Stalag 307” (2010), o tragicznych losach jeńców radzieckich, których 80. tysięcy hitlerowcy zamordowali w Dęblinie. Autor wspomnień o Irene-Dęblinie, o latach 1953–1973 „Moja ulica Warszawska” (2012). Odznaczony Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi.

Książka ta ma przywrócić obiektywizm w ocenie działań Gwardii Ludowej i Armii Ludowej z działaniami Armii Krajowej i Zrzeszenia „Wolność i Niezawisłość”.

Ma podkreślić, że oprócz „żołnierzy wyklętych” na pamięć zasługują także „żołnierze niechciani”, którzy walczyli z hitlerowskim okupantem, a którzy po wyzwoleniu byli nie tylko prześladowcami, jak się ich dziś przedstawia, lecz często byli ofiarami.

Książka opisuje powstawanie lewicowego ruchu oporu w okresie okupacji na terenie Dębina, Ryk i okolic. Przedstawia tragiczne losy rodzin komunistycznych mieszkańców tych ziem.

Dokonuje krytycznej oceny działalności ugrupowań AK i WiN działających na tym obszarze podporządkowanych Marianowi Bernaciakowi „Orlikowi”.

Zestawia ofiary AK i WiN poniesione w latach 1944–1947 (41 ofiar) na tle dziesięciokrotnie większych (481 ofiar) poniesionych w tym okresie przez ruch lewicowy.

W załączniku do książki autor szczegółowo, alfabetycznie opisuje okoliczności oraz demaskuje osoby, które dopuściły się mordów na tych 481 ofiarach. Książka zawiera przedruki oryginalnych dokumentów z IPN. Dodatkowym walorem książki są 157 zdjęcia dokumentalne. Ma spopularyzować pojęcie „żołnierzy niechcianych”, przywrócić o nich pamięć i godność.

